

- b) af Gaver, som vedkommende Person har bortskænket i levende Live, naar han havde forbeholdt sig Indtægterne eller Nyttens og Brugen af det bortskænkede for sin Livstid eller for et Tidsrum, der endnu ikke er udløbet ved hans Død;
- c) af andre Gaver, naar vedkommende Person har bortskænket dem i det sidste Aar før sin Død, og naar de tilsammen have forringet den Formue, han havde et Aar før Dødsfaldet, med mere end 10 pCt.;
- d) af Overdragelser, vedkommende Person har foretaget til Omgaaelse af Afgifts- pligten efter denne Lov.

§ 6.

I de i § 4 litr. a. og e. samt i de i § 5 nævnte Tilfælde beregnes Arveafgiften ligesom ved egentlig Arv efter Erhververens Slægtskabsforhold til Arveladeren eller Overdrageren; i de i § 4 litr. b. og c. nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til sidste Besidder; i de i § 4 litr. d. nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til den borteblevne. Naar Samlivet mellem Ægtefæller var hævet ved Separation, beregnes Afgiften af Arv fra den ene Ægtefælle til den anden efter deres Slægtskabsforhold til hinanden.

Af Arvemidler, som anvendes til Oprettelse af Familienstiftelser eller Legater, der falde ind under Reglen i § 4 litr. c., beregnes Arveafgiften efter Arveladerens Slægtskabsforhold til de første Nydere af vedkommende Stiftelse eller Legat; af Midler, der senere skænkes til saadanne Stiftelser eller Legater, efter hans Slægtskabsforhold til de Personer, der ere Nydere af Stiftelsen eller Legatet paa den Tid, Arven erhverves.

§ 7.

Af Arv, der tilfalder Ægtefæller, som leve i sædvanligt Formuefællesskab, beregnes Afgiften, naar Arven inddrages under Formuefællesskabet, efter den Ægtefælles Slægtskabsforhold til Arveladeren, som er nærmest i Slægt med denne. Paa tilsvarende Maade beregnes Afgiften af Arv, der tilfalder nogen efter to i Formuefællesskab levende Ægtefæller og udredes af Fællesboet, efter vedkommende Arvinges Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet.

Have to i Formuefællesskab levende Ægtefæller i et gensidigt Testamente bestemt, hvem den fælles Formue ved den længstlevendes Død skal tilfalde, beregnes Afgiften af den Formue, som ved den længstlevendes Død falder i Arv i Henhold til denne Bestemmelse, ligeledes efter vedkommende Arvingers Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem de ere nærmest beslægtede. Er der ved det gensidige Testamente forbeholdt den længstlevende Testationsret over Formuen, og denne Testationsret benyttes, bliver dog Afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte Arvinger, at beregne efter disses Slægtskabsforhold til denne, selv om de maatte være nærmere beslægtede med den førstafdøde.

Have i andre Tilfælde to eller flere Personer gensidig indsat hinanden til Arvinger, bliver ved hver Arveladers Død Afgiften at beregne efter de indsatte Arvingers Slægtskabsforhold til den afdøde.

§ 8.

Har Arveladeren eller den, fra hvem en efter det foranstaaende afgiftspligtig Erhvervelse hidrører, Hjemsted uden for Riget, bliver Arveafgift kun at erlægge, for saa vidt den afgiftspligtige Erhvervelse omfatter:

- a) Faste Ejendomme her i Riget eller Retten til at oppebære Arvefæsteafgifter eller lignende Afgifter af saadanne;